

Perdelele nopții

Adrian Erbiceanu

Perdelele nopții cad iluzorii;
Umbre-epave se-agață de stânci.
Vânturi solare biciuie zorii...
Greu ne începem sușul. Pe brânci!

Ancora zilelor scarmănă-ntruna;
Dinții de gresii se-nfruptă din mal.
Adevărul, frate bun cu Minciuna,
S-a logodit cu un glob de cristal.

Scapără vatra de multă căldură,
Fruntea-n broboane-i de picuri nomazi...
Ura e dragoste; dragostea-i ură...
Ieri a fost mâine; Mâine e Azi.

Brațe-ncordate bat greu la galere...
Doi și cu unu fac patru. Și-i trist!
Cutele vremii se frâng de durere...
Popa citește un nou acatist!

(Din vol.: De la Anna la Caiafa)